

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2647

гр. София, 24.04.2018 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 24.04.2018 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **4338** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на И. Г. Г. срещу Българска народна банка (БНБ) с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (в несъстоятелност). Претендира се обезщетение в размер на 8628,00 лв., представляващо законната лихва за забавено плащане на гарантираните вземания за периода 30.06.2014 г. - 04.12.2014 г. върху максималния размер на гарантираните вземания - от 196 000 лева, ведно с обезщетени за забава в размер на законната лихва, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът поддържа, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очергания срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО.

Съдът установява, че по отношение на настоящото производство е налице основание за спирането му на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК поради следното:

Видно от предмета на правния спор претенцията на ищеца е за вреди, понесени от него вследствие нарушаване правото на ЕС.

Относно родовата подсъдност на делата за отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС и приложимия процесуален ред за разглеждане на исковите претенции е образувано тълкувателно дело № 2/2015 г. за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общите събрания на съдиите от Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен и I и II колегия на Върховния административен съд по въпроса: „По кой процесуален ред и от кой съд следва да се

разгледа искът за отговорността на държавата за вреди, причинени от нарушение на правото на ЕС ?" Образованото тълкувателно дело не може да бъде разглеждано като преюдициално по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК предвид Тълкувателно решение № 8 от 7.05.2014 г. на ВКС по т. д. № 8/2013 г., ОСГТК.

На съда е служебно известно обаче, че по преюдициалното запитване, отправено от Административен съд Варна по адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е образувано Дело С-571/16 пред Съда на Европейския съюз. С преюдициалното запитване са зададени общо осем въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но първите два относими към тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от Д. относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС.

Съдът намира, че произнасянето на С. по Дело С-571/16 има преюдициално значение за правилното решаване на спора по настоящото дело, доколкото постановяване на акт по същество от родово некомпетентен съд представлява всякога съществен порок на решението, обуславящо неговата недопустимост и макар преюдициалното запитване да не е отправено по настоящото дело, то по аналогия следва да бъде приложена нормата на чл. 631, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА адм. д. № 4338 / 2018 г. до произнасяне на С. по Дело С-571/16.

Определението не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 631, ал. 1, изр. 2 ГПК.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: